

мѣсто до границата на страната вносителка, и за износа, стойността франко парахода или вагона и границата. Количеството на стокитѣ трѣбва да се показва, поне въ годишнитѣ публикации, въ единици на тегло, като, при това, всѣка национална статистика прецизира точно смисъла на изразитѣ „бруто“, „нето“, „легално нето“. Статистическитѣ територии, споредъ които ще бждатъ разработвани даннитѣ за външната търговия, трѣбва да бждатъ съобразени съ специалния списъкъ, който е приложенъ къмъ конвенцията. Комитетътъ на експертитѣ ще има да опредѣли по-късно минималната листа на изолиранитѣ или групирани страни, които трѣбва да бждатъ показвани въ статистиката на външната търговия, като всѣка страна си запазва свободата да замѣсти всѣка една позиция отъ минималната листа съ пълната серия на съответнитѣ позиции отъ приложения къмъ конвенцията списъкъ. Предвидъ на особната важностъ, която представлява монетарната статистика, ще се съставятъ специални таблици, за да се покаже теглото и стойността на вноса и износа: 1) на златнитѣ монети, 2) на златото въ кюлче, споредъ допустнатата въ банковитѣ нареждания форма и 3) на златото, въ каквато и да е друга форма. Анексътъ изключва отъ обекта на статистиката на външната търговия: праткитѣ, съ които се снабдяватъ за своитѣ нужди националнитѣ кораби за износа и продуктитѣ на риболовството, които могатъ да бждатъ считани за национално производство на страната, въ която сж дебаркирани. Статистиката на външната търговия може да не обхваща вноса и износа на всички стоки, които не сж предметъ на търговски сдѣлки, износа на предмети, служащи за апровициониране на чуждитѣ кораби, стокитѣ внесени или изнесени въ нищожни количества.

Всичкитѣ тия въпроси бѣха подробно обсъдени въ специалната комисия по статистиката на търговията. Оживени дебати повдигна въпросътъ за месечнитѣ публикации на даннитѣ за вноса и износа, противъ които първоначално се обявиха делегатитѣ на Ромъния, Швеция и Австрия. На тия държави се даде удовлетворение чрезъ специаленъ текстъ въ протокола, съ който се допуска една по-кратка форма за месечнитѣ сведения за вноса и износа. Продължителни дебати, започнати отъ секретаря на Международния статистически институтъ и директора на холандската държавна статистика Methorst, се водиха около въпроса за така наречената генерална и специална търговия. Споредъ проекта на конвенцията се предвиждаха два случая: 1) когато държавитѣ даватъ сведения по отдѣлно за специалната и генералната търговия и 2) когато не се даватъ отдѣлни сведения за генералната и специалната търговия. На конференцията се указа, че тия два случая не об-

гръщатъ всички възможни начини за обработване и публикуване на даннитѣ за външната търговия, прилагани въ разнитѣ страни. Следъ дълги дебати биде решено да се остави по-голяма свобода, въ това отношение, на разнитѣ държави, като къмъ двата случая се прибави и единъ трети, а, именно, случая на ония държави, които публикуватъ данни само за специалната си търговия. Безъ оставянето на тая свобода конференцията не би могла да се обедини около тая тъй важенъ въпросъ, отъ правилното разрешение на който въ най-голяма степенъ зависи сравняемостта на даннитѣ за външната търговия. Фактическия прогресъ, обаче, който се съдържа въ конвенцията по тая въпросъ, се състои въ задължението да се публикуватъ отдѣлни таблици за транзита (отдѣлно за индиректния и директния, заедно съ претоварването на стокитѣ) и въ точното опредѣляне на задължителното съдържание на понятието специална и генерална търговия, национализирани стоки, по-точно изнесени стоки, трансформация или допълнителна обработка на стокитѣ, индиректенъ и директенъ транзитъ. Ако всички държави дадатъ въ бждеще на тия понятия онова съдържание, което е изразено въ конвенцията, и ако даннитѣ за транзита и за внесениитѣ и следъ това изнесени стоки бждатъ публикувани отдѣлно, тогава, независимо отъ това, дали търговската статистика на дадена страна почива върху системата на генералната или на специалната търговия, даннитѣ за нейната търговия ще могатъ да бждатъ сравнявани съ даннитѣ за външната търговия на другитѣ страни.

Други въпросъ, върху който се дебатира повече, бѣше въпросътъ за установяването на стойноститѣ на стокитѣ. Повдигнатиятъ отъ лондонскиятъ делегатъ Дузманъ въпросъ за провѣрка на деклариранитѣ стойности чрезъ фактуритѣ на стокитѣ, стана причина за разисквания, въ които болшинството отъ делегатитѣ не проявиха голѣмо довѣрие къмъ даннитѣ на фактуритѣ и сжщевременно не можаха да видятъ ползитѣ отъ едно такова голѣмо затруднение на търговията, каквото представляватъ завѣренитѣ отъ консулствата фактури. Въпрѣки сжществуването на различнитѣ системи въ това отношение, държавитѣ, участвуващи въ конференцията, се установиха върху деклариранитѣ стойности.

Третата частъ на анексъ I-ви е посветена на въпроса за мѣстопроизходението и мѣстоназначението на стокитѣ, безспорно, единъ отъ най-мжчнитѣ въпроси въ организацията на статистиката за външната търговия. Споредъ системитѣ, възприети въ разнитѣ държави, статистиката на външната търговия трѣбва да се справи съ цѣла редица понятия, каквито сж мѣстопроизводството, мѣстопроизходението, мѣстоизпращането, непосред-